Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander - 44

Olander, Valborg,

HS L 1:1

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

Karlavägen 99 den 22 Jan. 1938.

Min älskade, älskade!

Tack för den rika sändningen, och tack för förtroendet! Ack, så roligt att ännu en gång få ögna igenom ett korrektur! Men hur många sömnlösa nätter har de inte arbetat dig igenom!

Måtte de nu inte ta dig godhet att dra hand ifrån mig, om jag vågar ge några råd efter mitt klena förstånd!

Jag tycker idéen med en julbarnbok, bra illustrerad, är utmärkt. Versen får ju ha en viss frihet, d. v. s. rimmen, i ett sådant fall. Jag tycker, att sjätte anslaget, första versen, är så sött.

Dock undrar jag om det inte borde vara något slags förklarande inledning - t. ex. satt med annan stil -, som satte läsaren in i det gamla bruket, som på så många håll är bortlagt och på andra ställen utföres på olika sätt.

Här i Stockholm ha de ju på Skansen sin ritual, från min barndom minns jag en munter föreställning, och nu låter det hos dig, som om barnen vore tvungna och rädda gå ut på landsvägen. De har naturligtvis Kalun, r

friskt minne. Du förlåter mig väl, om jag tycker, att versen om Jakun kommer alltför oförmedlad, så att den antingen borde utgå, eller också du i en eventuell inledning berätta varför du blivit påmind om sången.

Så är det några saker, som jag ber dig fundera på.

1. Ordet morsa stöter mig, det passar bestämt inte.
2. Tiara måste väl vara med för rimmets skull.
3. Bomber och granater åsyftar alltför aktuella ting för att passa i en medeltidssång.
4. Skåda på är nog inte rätt i detta sammanhang.
5. Är det djärvt att fråga om Staffan hade med Herodes att göra?
6. "Judas längtar till Kristus" – är inte detta en alltför modern uppfattning?
7. Betlehems strand får väl stå för rimmets skull.

Jag vet inte varför "Bertil" förefaller mig så alltför modernt i stilen.

Kan du förlåta mina infall och mitt slarv att skriva på orätt sida?

Tack, om du tyckte, att jag hade tyckt rätt!

Önskar Din

Valborg.